

ВАША СВѢТЛОСТЬ

Милостивѣйшій Господарю!

Като осѣщахъ въ себе си силенъ позивъ, кой-то мя побуждаваше непрестано къ тому, да принесѣ и азъ спорѣдъ силъ-тъ си каквѣ-да-е ползицѣ на отечество-то си Българія, като сынъ нѣйнъ, първо-то ми и най-голѣмо желание е было това, да съберѣ и напишѣ на матерный си языкъ всички оныя знатны и важны догаждаи на сърбска-та исторія отъ подвигъ-тъ на Кара-Георгія до днесъ, кой-то ся и рѣшихъ да издамъ подъ надсловъ-тъ на тая книга, като имахъ твърдо увѣрение, че ще бы можалъ на тоя способъ да ся упознае най-лѣгко всѣкій Българинъ съ жалостны-тъ приключенія и мъки на свои-тъ братія, Сърби-тъ, кои приключенія сѣ безъ сумнение всѣкому Българину най-малко познати. Нъ при това увиждамъ съмъ, че съ нищо друго не бы могло да бѣде толкова любително и прирѣчително това мое дѣлце моему народу, колко когда бы было украсено съ въобще възлюбленно-то имя на **Ваша Свѣтлость**. Спорѣдъ благость-тъ и чистъ-тъ онажъ любовь, коуж-то има всѣгда **Ваша Свѣтлость** къмъ Българ-